

Sygn. akt. I ACa 299/13

# WYROK

## W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 października 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie Wydział I Cywilny w składzie:

<u>Przewodniczący</u>	<b>SSA Anna Gawelko</b>
<b>Sędziowie:</b>	<b>SA Kazimierz Rusin (spraw.)</b> <b>SO del. Jan Dela</b>
<b>Protokolant:</b>	<b>st. sekr. sądowy Aleksandra Szubert</b>

po rozpoznaniu w dniu 10 października 2013 r. na rozprawie

sprawy z powództwa **A. N.**

przeciwko (...) **S.A. V. (...) w W.**

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu

z dnia 4 marca 2013 r., sygn. akt I C 211/12

I. **zmienia** zaskarżony wyrok w części oddalającej powództwo (pkt II) i orzekającej o kosztach procesu (pkt III i IV) w ten sposób, że:

- zasądza** od pozwanego na rzecz powoda dalszą kwotę 42.926 zł (czterdzieści dwa tysiące dziewięćset dwadzieścia sześć) z ustawowymi odsetkami od dnia 15 grudnia 2011 r.,
- zasądza** od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.600 zł (trzy tysiące sześćset) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,
- nakazuje** ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu kwotę 4.698 zł (cztery tysiące sześćset dziewięćdziesiąt osiem) tytułem opłaty sądowej od uwzględnionego powództwa,

II. **oddala** apelację w pozostałej części,

III. **zasądza** od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.700 zł (dwa tysiące siedemset) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym,

IV. **nakazuje** ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu kwotę 2.332 zł (dwa tysiące trzysta trzydzieści dwa) tytułem opłaty sądowej od uwzględnionej części apelacji.

# UZASADNIENIE

Powód A. N. żądał w pozwie zasądzenia na jego rzecz od pozwanego (...) S.A. V. (...) w W. kwoty 151.607 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za krzywdę doznaną w związku ze śmiercią ojca.

W sprzeciwie od wydanego przez Sąd Okręgowy nakazu zapłaty pozwany wniósł o oddalenie powództwa zarzucając, że wypłacił już powodowi stosowne zadośćuczynienie w łącznej kwocie 6.400 zł.

Sąd Okręgowy ustalił, że ojciec powoda J. N. poniósł śmierć w wyniku wypadku drogowego w dniu 22 listopada 2010 r. w S., przy czym sprawca wypadku był ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. W dacie śmierci ojca powód mieszkał wraz z rodziną w domu znajdującym się w niewielkiej odległości od jego miejsca zamieszkania. Z ojcem był związany emocjonalnie, zawsze mógł liczyć na jego radę, wsparcie i pomoc. Pomimo upływu czasu nie pogodził się z jego śmiercią. Wywołała ona u powoda zachwianie równowagi psycho – emocjonalnej w postaci samo obwiniania się, obniżenia poczucia własnej wartości i przeżywania żałoby i żalu w wydłużonym czasie. W strukturze jego osobowości zaistniały rozległe zmiany, które poważnie utrudniają mu prawidłowe funkcjonowanie i czynią koniecznym korzystanie z pomocy psychologicznej. Na poczucie krzywdy wpłynął też fakt, że po wypadku widział ojca leżącego na jezdni w pobliżu domu rodzinnego, a na uczucie żalu do sprawcy rzutuje okoliczność, że zbiegł on z miejsca wypadku nie udzieliwszy pomocy.

Za stosowne zadośćuczynienie Sąd Okręgowy uznał kwotę 50.000 zł, którą pomniejszył o 6.400 zł wypłacone już przez pozwanego oraz doliczył kwotę 3.711,38 zł stanowiącą sumę skapitalizowanych odsetek za okres od dnia wezwania do zapłaty, tj. 21 kwietnia 2011 r. do dnia wniesienia pozwu, tj. 15 grudnia 2011 r. i w rezultacie zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 47.311,38 zł z ustawowymi odsetkami od 15 grudnia 2011 r.

W apelacji powód zarzucił naruszenie prawa materialnego, a mianowicie art. 446 § 4 kc przez niewłaściwą wykładnię i błędne zastosowanie wskutek przyjęcia, że kwota 50.000 zł jest adekwatna do rozmiaru krzywdy powoda i wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku przez podwyższenie zasądzzonego świadczenia do 151.607 zł z ustawowymi odsetkami od dnia w wniesienia pozwu.

## **Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:**

Apelację powoda należało uznać za w części zasadną.

Zrealizowanie kompensacyjnej funkcji zadośćuczynienia za krzywdę doznana przez powoda na skutek śmierci ojca wymagało uznania za odpowiednią wyższą sumę zadośćuczynienia. Rozmiar tej krzywdy był bowiem bardzo rozległy, gdyż nastąpiło u powoda nie tylko zachwianie równowagi psycho – emocjonalnej, ale także głębokie zmiany w strukturze osobowości, co zostało stwierdzone w oparciu o opinie biegłego psychologa H. M.. Poczucie krzywdy wynikające z utraty osoby najbliższej, z którą łączyły powoda szczególnie silne więzy zostało dodatkowo spotęgowane drastycznymi okolicznościami towarzyszącymi śmierci J. N. i przeżyciami powoda związanymi z przebywaniem na miejscu wypadku, a także niegodnym postępowaniem sprawcy, który nie tylko nie zainteresował się losem poszkodowanego w wypadku ale podjął próbę matactwa w celu uchylenia się od odpowiedzialności za spowodowanie wypadku. Następstwem stresu spowodowanego śmiercią ojca był w tych uwarunkowaniach znaczący spadek aktywności życiowej oraz związane z tym trudności w przewyżaniu codziennych problemów, w tym związanych z pracą zawodową. Następstwa te mają charakter długotrwały i utrzymują się do chwili obecnej.

Mając na uwadze znaczne rozmiary krzywdy doznanej przez powoda na skutek śmierci ojca za odpowiednią w rozumieniu art. 446 § 4 kc sumę zadośćuczynienia pieniężnego należało uznać 90.000 zł. Przy uwzględnieniu otrzymanej już od pozwanego ubezpieczyciela kwoty 6.400 zł zasądzeniu podlegała dalsza, ponad przyznaną zaskarżonym wyrokiem, kwota 42.926 zł obejmująca 40.000 zł tytułem zadośćuczynienia oraz 2.926 zł z tytułu

odsetek od tej kwoty skapitalizowanych, na zasadzie art. 482 § 1 kc, za okres od daty wezwania do zapłaty do chwili złożenia pozwu.

Z tych przyczyn orzeczono jak w pkt I.1 sentencji działając na mocy art. 386 § 1 kpc, a dalej idąca apelacja podlegała oddaleniu (art. 385 kpc).

Zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów zastępstwa procesowego za obie instancje należnych od uwzględnionej części roszczenia znajdowało uzasadnienie w treści art. 100 zdanie drugie in fine kpc, skoro określenie sumy należnej powodowi zależało od oceny sądu.

Z uwagi na zwolnienie powoda od części opłat sądowych należało ściągnąć te opłaty od pozwanego działając na mocy art. 113 ust. 1 ustawy z 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2010 r., nr 90, poz. 594 ze zm.).